

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassóban, Nagy- s Czerna-utca sarkán
Papp Ferencz butoraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
9—11 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. alatt,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Agy-küküllőmegyei érdekű közlemények
Horváth László
ársszerkesztőhöz Segesvárra küldendők,
a kis-küküllőmegyei érdekű közlemények
Gyöngyössi István
ársszerkesztőhöz Dieső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dieső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágotthai kir. járáshíroságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁRÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelík Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

47-ik szám.

Brassó, Szombat, április 20-án.

V. évfolyam. 1889.

Lapunk keddi száma a szent ünnepek miatt elmarad s közelebbi számunk csütörtökön, f. április hó 25-én fog megjelenni.

Feltámadás ünnepén.

Az egész keresztyén világ ünnepli ma a megváltó Jézus Krisztus feltámadásának ünnepét, a ki isteni küldetésében az emberi gyarlóság következtében keresztre lőn ítélve és megfeszítettet. Ámde az isten-ember kínjaitól megváltva, az egész világ bámulatára föltá-mada, hogy felszálljon e mostoha földről isteni atyjához a mennyek birodalmába.

Az a töviskorona, mely nagypénteken fejére tétetett, az a szent vér, mely megszenté-sítette a földet, hova hullot: az emberiség megváltása volt, melyért urunk Jézus a vér-tanui halált szenvedé, hogy példát adjon az emberiségnek, mint kell hiteért türelemmel és állhatatossággal szenvedni.

A Megváltó halála volt a keresztyén egy-ház alaposzlópa, ezen nyugszik az egyház, mely évszázadok óta hirdetője e földön a lé-lek nemességének, az erkölcsök tisztaságának s a mely terjesztője a felvilágosultságának és műveltségnek.

A keresztyén egyház alapeszméje: az er-kölcsök tisztasága, melyre az egyetlen egy Is-ten öröklik.

A keresztyén egyház hatalma: a lélek ne-messége, mely az Üdvözítő öröksége gyanánt átszáll nemzedékről nemzedékre, apáról fiúra.

A keresztyén egyház fenkölt szelleme az, mely az emberiséget az enyészettől megóvjá, mert a mely pillanatban ez elbukott, az em-beriség süllyedése elmaradhatatlan. A történe-lem igazolja, hogy csak keresztyén államok és nemzetek tarthatják fenn magukat, mert a keresztyén egyház alapja a tiszta, romlatlan erkölcs, — ugyanaz, melyen államok s nem-zetek épülnek s melyet alóluk elvonva, egy-ház, állam és nemzet romba dől.

Fájdalom, hogy napjainkban az egyház mindinkább leszorul a térről. Nem a vallási elfogultság és elkülönöttség az, mit fájjalunk, mert hisz ennek a műveltség haladásával mind-inkább szűnnie kell, hanem fájjaljuk az egy-ház befolyását az emberiségre, mely eltérve

Istenétől, a bűn ösvényére téved s önromlását keresi. A múltval emberre nézve közönyös le-het, ki miként imádja Istenét, — csak imádja, higgyen egy magasabb lényben, mennynek és földnek urában. E hit támad fel ma újra s a Krisztus testének körülhordozása nem a test, hanem a szellem feltámadását jelenti, annak a szellemnek feltámadását, mely fényével bevi-lágította az egész földet.

E szellem feltámasztja halottaiból a hitet, a hit pedig erősíti, aczélozza az emberiséget.

A feltámadás ünnepén vajha feltámadna ismét a felebaráti szeretet, a keresztyén társad-alom együvé tartozásának érzete! mert csak így nézhetünk bátran szembe azon nagy euró-pai drámának, melyet elodázni lehet, de elke-rülni nem.

A vallás helyébe a hatalom utáni vágy lépett, a testvéri szeretet helyébe az egymás iránti gyűlölködés, irigykedés — egyeseknél úgy, mint államoknál. Ebből származik aztán az államokat megrontó háboru is, minő elé aggodalommal tekint Európa minden állama s embere, mert érzi, hogy a levegő nyomott, valami természetellenes uralkodik benne, mely kivetkőzteti az embert eredeti lényéből s vér után szomjuhozattja.

Pedig az emberiség megváltásáért vérét és életét feláldozott Urunk mást tanított! Más-kép hangzik az ő isteni tana: szeresd feleba-rátodat, mint tenmagadat!

Ámde ez isteni tan, s az emberek — bár Isten képmására teremtvé — csak emberileg fogják fel ezt is, azaz gyarlók e tekintetben is.

Feltámadás ünnepe vajh' emlékeztetébe hívná az embereknek a Megváltó önmegtaga-dását! Vajh' Istenéhez térne e szent napon s azt követő szent ünnepeken mindenki, s le-vetve a hétköznapi ruhát, melyhez sok szenny tapad, ü nemi ruhába öltözködve lelkileg, úgy állna Istene elé e hittel: Te benned bízom, Istenem!

Husvét! A megváltás ünnepe. A keresz-tyénség legnagyobb és legszebb ünnepe.

Az egyes nemzetek is megülik a felsza-badulás napját; mi magyarok márczius 15-ikét, a francziák a bastille bevételét, a németek Se-dánt, az oláhok, szerbek királysággá emeléső-ket, és így van minden nemzetnek egy ily ün-

nepe. Mennél inkább és igazabban kell ünne-pelnie az egész keresztyén egyháznak szent husvétját, mint emléket az emberiség megvál-tásának!

Igaz, hogy az emberiség nagy része nincs még megváltva s azoknak Krisztus hiába halt meg — azokat az ő halála nem váltotta meg bűneiktől. Ámde mi nem a rosszat, hanem a jót, a nemeset, a szentet ünnepeljük, s husvét épen a gonoszságnak ép oly szégyene, a mily ünnepe az igazságnak.

Azért hát üljük meg ez ünnepet keresz-tyéni áhitattal, társadalmi pihenéssel és családi boldogsággal! Mert napjainkban a keresztyén egyházi ünnepek nem csupán egyházi ünne-pek, hanem egyszersmind, sőt mondhatni: a mai athéista világban főként társadalmi és csa-ládi ünnepek.

Midőn keresztyén egyházunkat megalapi-tották illetőleg annak mai szervezetét megad-ták, az ünnepek megszabásánál az egy-házi szempontok mellett kétségkívül irányadó volt az a humanitási szempont is, hogy a mun-kában görnyedező emberiségnek biztosítsassa-nak oly szünnapok, a melyeken a mindennapi munka terhétől felszabadulva, tökéletes testi és lelki nyugalomba engedheti át magát a megnyugtató vallásos elmélkedésnek.

Es ez helyesen van így: isten elé nyu-godt lélekkel kell járulnia mindenkinek.

Tartsuk meg tehát a megváltó ünnepét, szüneteljen e szent napokon a munka, tisztul-jon meg a lélek!

Boldog ünnepeket kívánunk!

Belföld.

Brassó, ápr. 19. (A véderő-törvény végrehaj-tása.) A közös hadügyminiszterrel egyetértőleg már véglegesen megálapított utasítások a véderőről szóló törvény végrehajtásához szombaton tételnek közzé.

A sorsjegyek lebélyegzése. Minthogy a legelsőbb szentesítés alá már beterjesztett sorsjegy-törvény csak e hét végén tehető közzé, a pénzügyminiszter bélyeg-köteles sorsjegyek lebélyegzését csak keddtől, f. hó 23-tól kezdve, szándékozik elrendelni.

† Rónay Jácint. A magyar közélet s katolikus főpapság egy kitünősége, Rónay Jácint püspök s po-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Mikor én katona akartam lenni.

Emlék tanuló-koromból.

Ne vegyék, kérem, rossz néven, hogy »enbálvá-nyom körül forogva, mint malomkerék«, ismét magam-ól irok. Tessék elhinni, nem önszeretből teszem. Ment-sen Isten! Hanem mert az ember magához áll legkö-zelebb

Épen ma 21 esztendeje történt.

Gyermekkori benyomásaim élénk frissességével emlékszem még. Gyönyörű áprilisi reggel volt; maga a természet is ünnepelni látszott azt a napot, melyen a derek kolozsváriak az új alkotmányos aera kezde-tén a honvédségnek a fővárosból egyik lejövő századát várták.

Mily kitörő örömet, mennyi önzetlen áldozatkész-seget tudott az arcokra irni, a szívekbe teremteni az a »honvéd.«

Magok a komoly tanárok sem tartottak előadást e napon, szabad volt a fogadtatásra menni.

Tizen-huszan csatlakozva siettünk eléjük azok-nak a derek fiuknak, kik hordani fogják azt a hagio-mányos honvéd nevet, melynek dicsőségét a világ megirigyelte tőlünk, a történelem megörökítette az ulókoroknak.

Hány szép költeményt tudtunk már akkor is a

honvédekről! Az algymnasium önképző körében hogy lelkesültünk Tóth Kálmán »Előre«-jén, a »Gyermek és kard« című szép versén. Azt tartottuk a legjobb szavalónak, ki az előbbiben a csatatéren haldokló atyának fiához intézett utolsó szavát: »Előre!« elhaló, visszafojtott hangon, de mégis lelkesen ki tudta mondani. — Bizony, nem kis mesterség is ám az!

Kívül a Monostoron, annaka csonk a kúpu hegy-nek az aljában történt a fogadtatás, melynek tetején egy Zsigmond-korabeli templom roskadozik. Kijött a város előjárósága is, ha jól emlékszem, Simon Elek polgármester vezetése alatt; a különböző czéhek zász-lóik alá sorakoztak. Salamon tizenketted magával; a közös hadsereg zenekara aznap nagyon el volt fog-lalva: a tiszt urak heves übungmarschot tartottak a város másik felén, Szamosfalva felé; néhány pékinas, egy-két vén zsidó szatócs volt a bámulójuk, azok is csak geschäftből

A város színe-java itt volt velünk.

Ugy volt kiszámítható, hogy reggeli nyolcz órákor fognak megérkezni, lett biz' abból fél tíz is, mikor a »Veres sapká«-n innen a legelső porfelleget észre-vettük.

Hogy mi kiálthassuk a legelső éljent, eleibök szaladtunk egészen a Rákóczy-emlékig. Büszkéek vol-tunk, hogy a vezénylő tiszt a mi éljenünkre szalutált. legelőször Kolozsvár határain.

Mily szépen villogott a kard a kezében! Mily szikrázó szemekkel néztük a formás piros csákót, azt az indigó-szinű, piros zsinóros atillát, azt a csinos kis bornyut, a hosszú bajonettet s hátultöltő puskát!

Minden uj volt előttünk. A vezényszó, a ruha, a fegyverzet, az arcok. Nem az a nyelvtörő »habt-acht«, a tejesköcsög-alaku fekete csákó a kétféjű sas-sal, a fehér vaffenrokk sárga gombokkal, az a kurta négyélű gyikleső, s mindenek felett nem az a pecso-vics színvegyülék.

Magyar volt itt minden.

Hát még milyen büszke voltam akkor, midőn egy természetes örmeisterben egyik hazám-földi ismerő-sömet ismertem föl. Alnási Pista volt, ki pár év mulva mint honvédfőhadnagy halt el Kézdi-Vásárhelyen. Oda álltam melléje, beszédbe elegyedtem vele. Hogy irigyel-ték tanulóársaim, mikor velem kezét szorított egy honvéd . . . !

De feltűnt nekem, hogy olyan fiatal ember is volt a sorban, mint jó magam. Piros pozsgás arczán, kato-nai magatartásán korántsem látszott meg, hogy tegnap-előtt valahol az Alföld sarában gázolt.

— Hát az is honvéd, Pista bátyám? — kérdém Almásitól.

— Az bizony, öcsém. Előbb szabóinas volt. Ugy állott be önkéntesen.

Mit tudtam én arról, hogy mi az az önkéntes,

ELŐFIZETÉSI ÁR
helye után hordva vagy vidékre po-
stán megküldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor, vagy annak helye
5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és több-
szöri hirdetéseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetmény után külön 30
kr. bélyegdíj fizetendő.
Nyilttéri közlemény sora 10 kr.
Hirdetések és Nyiltt-ter előre fizetendő
Kéziratok vissza nem adatnak

zsonyi prépost, szerdán reggel Pozsonyban meghalt. Részvételle fogja hallani e gyászbeszédet az egész nemzet s részvételle maga az uralkodó ház is. Mert Rónay volt az, ki uralkodó családnak két fenséges tagját, oly korán elhunyt Rudolf trónörökösünket és Mária Valéria főhercegnkisasszonyt évek során át nevelte s tanította. Megtisztelő szeretet és igaz ragaszkodás volt osztályrésze az udvarnál és fölemelő kitüntetés volt az, melyben a nemzet tisztelete részeltette őt. Munkássága a tudományok és a haza érdekében messze visszanyulnak a szabadságharcz éveibe; tanuja és részese volt a nagy időknek s átszenvedője a nemzeti csapásoknak s részese az üldöztetéseknek és a bujdosásnak. Mint emigráns, idegen földön a saját tudománya után élt s szerzett dicsőséget a külföldön hazánkban; s midőn hazatért, a magyar tudományosság színvonalát számos munkájával emelte s végül a királyi családnál teljesített hazafias és dicsőséges munkájával igaz hálára kötelezte az egész nemzetet.

Halála nem jött váratlanul, mert a 75 éves agastyán az utóbbi időben nagyon elgyengült. Halála szerdán reggel fél hat órakor hirtelen szélhűtés következtében állott be. A felséges uralkodó családot azonnal táviratilag értesítették a gyászbeszéről s még a d. e. folyamán Ischlből meleg hangon írt részvétátírat jött a királyné őfelségétől és Mária Valéria főhercegnőtől az elhunyt püspök testvéréhez.

Nemes, nagy lélek s nagy tudományu főpap halt el vele. Legyen áldott emlékezete!

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. ápr. 19.

A legfontosabb momentum, mely magára vonja Európa figyelmét s leginkább monarchiákat érdekli, egy látszólag csekély, de tulajdonképen és lényegében nagy jelentőségű esemény: Natália exkirályné visszatérése Belgrádba. Ezzel és Mihály ex-metropolita visszatérésevel, most már lehull a lepel a szerb külpolitikáról: az orosz ott a színrendező, a többi mind csak akaratának vak végrehajtója. Milán király lemondásának okai mind tisztábban lépnek előtérbe: le volt kötve Oroszországnak, feláldozta Ausztria-Magyarországot a czárnak. Natália visszatérése és a királynői ranghoz illő fogadtatása most már kétséget sem szenved ez iránt, a regensek nagyon hamar mutatták ki a foguk fehérét. Natália tehát Milán utazását arra használja fel, hogy russzofil érzelmeket csepegtessen fia, Sándor király, fogékony gyermeki szívébe, a regensek pedig nagyon siettek vele, hogy neki erre alkalmat adjanak. Natália visszatéréséről különben Belgrádból következők jelentik: Megérkezése május 1-ére (ő stylus szerint) van megállapítva. A királyné ünnepélyesen fog fogadtatni. Egy-két napig a királyi konakban s további tartózkodása idején a Topsisider mellett fekvő Simie-nyaralóban lakik, melyet meg akar vásárolni.

Egy másik fontos esemény, mely minket közelről érdekelhet, Románia erődítési munkálatai. A román kamara ismét megszavazott 15 millió frankot erődítési építkezésekre. Mit jelentsen ez? Nem akar-e ez is ellenünk intézett sakkhazás lenni? Valóban, ha figyelmesen tekintjük a keleti eseményeket és viszonyokat, kevés vigasztalót találunk azokban monarchiánkra nézve.

A román képviselőház azon ülésén, melyben ez

a hitel kérdése tárgyalatott, a külügyminiszter a szavazás előtt emlékiratot olvasott föl, mely kifejti, hogy a román kormány, midőn a honvédelem szervezéséhez látott, sem Ausztria-Magyarország, sem Oroszország érdekében nem eszelekedett, hanem egyes-egyedül a nemzeti érdeket tartotta szem előtt, mely a legszigorubb semlegesség megővésében áll. A Catargi-kabinet megalkulását nemcsak az orosz sajtóban, hanem a hivatalos körökben is leplezetlen meglepéssel fogadták, mert, azt remélik, hogy a kabinettől Románia közledését várhatják Oroszországhoz.

A francia események mindinkább nyernekedekességükben. Morphy és Sondey anarchistáknál házkutatás volt, kik mindketten távol vannak, s Morphy-nál különféle iratokat foglaltak le. A vidéken szintén házmotázások voltak. Az állami itélőszék vizsgáló bizottsága most Saussier tábornokot hallgatta ki. Hír szerint Cassagnac és Dubarail tábornok lakásán is motázást tartanak; egyuttal azt a hírt is közlik, hogy Merlin vizsgáló bizottság adott ki. Laguerre és a nemzeti elfogatási parancsot adott ki. Brüsszelbe utaztak, hol a bizottság többi tagjai Brüsszelbe utaztak, hol a bizottság fontos ülést fog tartani. A »Gaulois« szerint arról van szó, hogy megállapítsák, miként folytassák a harczot, a nélkül, hogy a világkiállítás bármely manifestatio által megzavartatnék.

Olaszország és Törökország között az új kereskedelmi szerződésre vonatkozó tárgyalások oly kedvezően folynak, hogy nemsokára befejezésre jutnak.

Még néhány szó a Székely Mózes emléktábla ügyében.

Élénk érdeklődéssel és örömmel olvastam azon szakavatott vitát, a mely a »Brassó« közlebbi számaiban a Székely Mózes feje eltemettetésének helye fölött Koós Ferencz és dr. Mika Sándor urak között folyt, s úgy vélem, hogy igen helyén is van, hogy miután oda jutottunk, hogy Isten kegyelméből nekünk magyaroknak is jelentékeny magyar értelmiségünk van Brassóban, az illetén tárgyak tüzetesen megvizsgáltassanak. Örömmel láttam azért az állami főreáliskolák jeles tanárának hozzászólását, mint a ki már helybeli voltánál fogva erre különösen is hivatva van.

Nézeteivel azonban, megvallom, csak némileg értek egyet. Annnyiban t. i., hogy én is azt hiszem, miszerint a Székely Mózes feje eltemettetésének helyét matematikai pontossággal kijelölni ma, szinte háromszáz év után, csakugyan majdnem lehetetlen. Arra nézve azonban, mintha a valószínűség azt mutatná, hogy ezen hely nem a klastrom-utca 11. számú telkén, hanem talán valamelyik méhkerthben lenne inkább keresendő, — épen az általa felhozott tényállások folytán, teljesen ellenkező véleményem vagyok. Legyen szabad azért pár szóval a tárgyhöz szólanom.

A tényállás ez: Székely Mózes és a vele tartott Brassó a csatát a papírmalomnál elvesztik; a győzedelmes ellenség Brassóba jó, a várost büntetésül megszerzőlja s Székely Mózes fejét megundokitva, gúnyul és rettentésül a piacra hozza s ott közbotrántkozásra egy darabig csuissággal illeti. Ennyi kétségtelen. Ezt Weisz, Lupinus és Bánfi egyaránt megírták. — Mi va-

*) Ezen cikket helybeli magyarságunk egyik előkelő tagjától veszszük, a ki Brassó város történetével legtöbbet foglalkozott s így minden esetre legilletékesebb ezen ügyhez hozzászólni. A közleményt készséggel adjuk. Szerk.

lőszinűbb és természetesebb tehát, mint hogy ezen a brassói piacon hanyódó és a brassóiak ingerlésére csuissággal illetett főt a piacához közelebb lakó városi főbbek valamelyike — a kinek lakásán az elásásra alkalmas hely volt — titokban eltüntette és eltemettette. Ilyen hely pedig a dolog természete szerint alig lehetett más, mint a piac, lópiacz, vagy klastrom-utca nyugoti házsorának valamelyik telke. Ezek mögött ugyanis várfal húzódván el, a mellett szabad térnek kellett maradni, a melyet legfennebb csak mulató virágos kertnek lehetett használni, a hova ezen fejet minden nehézség nélkül el lehetett ásni, míg a más telkeken az elásás nehézséggel járt volna, úgy hogy a Székely Mózes feje sírját, ha azt senki meg nem írta volna is, a dolog természete szerint nem másutt, hanem itt kellene keresni. Midőn azonban Bethlen Farkas szavai világosan és épen ide látszanak benünket utalni, valóban annak valószínűségét semmi okunk sincs kétségbe vonni.

Dr. Mika ur azonban kétségbe vonja Bethlen F. azon állításának hitelességét, hogy a Székely Mózes fejét Weisz temettette volna el, s p. azon okból, hogy azt az akkori krónikások s maga Weisz is nem említi. De erre nézve, mellőzve azt, a mit Koós Ferencz ur már megjegyzett, hogy azon időben, midőn a Fuchs krónikája szerint »Rudolf császár a brassóiak ezen tőle való újabb elpártolásokat oly zokon vette, hogy vérrel írott rendeletet adott ellenök Bástának« s midőn maga a bíró, Hirscher Bálint, is csak kora halála által kerülte ki, hogy le nem nyakazták, nagy oka volt Weisznak, hogy ezt, mint a mi a győzedelmes ellenség elleni egyenes tüntetés lett volna, a legmélyebb titokban tartsa; — nem hallgathatjuk el azt, hogy Weisz lekötöztetette volt Rudolf császárnak, a ki őt még 1589-ben nemeslevéllel is ajándékozta meg; azért most az ő hívei ellen s ellensége mellett demonstrálni olyan tény volt, a melynek híresztelése által nemcsak fejével játszhatott volna, hanem a melyet egyáltalában nem is tarthatott méltónak, hogy azzal másoknak még dicsekedjék. Egy szóval ezt akkor sem Weisz, sem jó emberei meg nem írhatták; annyi esze pedig csak volt, hogy ellenségei meg ne tudják.

Hogy pedig Bethlen Farkas egy félszázad mulva a dolgot hitelesen meg ne tudhatta volna, az épen nem valószínű. Hetven-nyolcvan éves emberek minden bizonynyal elegendő voltak akkor is, a kik, mint egykoruak, beszéljék el Bethlennek a dolgot. S épen az ilyen események azok, melyeket megtörténtük nem lehet világosan megírni, a mikről azt mondhatni, hogy hasonló a festett képhez: bizonyos távolból tekintve látszanak azok helyesebben. — A mi azon következtetést illeti, hogy Bethlen F. a hagyományból értesült, hogy Weisz a Székely Mózes fejét eltemettette, de azt a hagyomány sem tudván, hova, Bethlen mint lelkiismeretes történetíró nem akart olyant mondani, a mit nem tud s egész általánosságban oda tette »in viridario quodam suo«, ezt helyesnek nem lehet ismerni. Ha ugyanis Bethlen oly lelkiismeretes történetíró volt, hogy a mit nem tudott, azt nem akarta mondani, és nem tudta, hogy Weisz a Székely Mózes fejét hová temettette, akkor azt nem is írta volna. Minthogy azonban megírta, azt kell következtetnünk épen lelkiismeretességéből, hogy tudnia kellett azt is, hogy hova. Azt pedig, hogy a hagyomány mit tudott

De megmagyarázta az én örmesterem oly lelkesen, oly meggyőzőleg, hogy elhatároztam magamban: én is honvéd leszek. Hiszen nagyobb vagyok, erősebb vagyok, s hozzá még tanultabb is, mint az a szabóinasféle honvéd. Legalább nem éhezem, nem rongyoskodom; lesz mondurom s mindennek felett menaszsim. S ki tudja, egy szép reggelen, úgy lehet, az a teveször piros zsinór még . . . aranyossá is válhatik.

S aztán a honvédtiszt tán csak felér egy kántorsággal. E napig ugyanis legszebb pályának a kántorságot tartottam.

Megtörtént a fogadtatás, volt fényes díkező, Rákóczy-induló, harsogó éljen, virág-eső, régi negyvennyolczas honvédek örömkönyje; dísz-ebéd és dísz-vacsora stb.

S mind ezekből mit sem láttam, mit sem hallottam. Képzeletem kardon, puskán, aranyos zsinóros ruhán . . . s rendes napi kosztot járt. E naptól fogva egészen megváltoztam, nem az a vidám, az a kötelességtudó gyerek voltam jó darab ideig, mint előbb. A tanulás helyett tünődés, tervezgetés s egyedüli vágyamnak, hogy honvéd lehessen, valóistása fogfált el.

Pár nap mulva a fogadtatás után a gondolat erős elhatározássá érlelődött bennem: beállok kicsi honvédek, török-szakad.

Írtam az édes anyámnak, hogy jöjjön be hama-

rosan Kolozsvárra; az iskolát el kell hagynom, honvédtiszt akarok lenni, Almási Pista már is az, jobb dolgom lesz így, nem kell többé rólam gondoskodnia stb. stb. Két nap mulva édes anyám csakugyan bejött; gyalogosan, fáradtan érkezett meg, hogy nyomorgó fiát honvédtisztá segítse. Eleibe mentem a Felekig, a boszszu utban igyekeztem meggyőzni, hogy boldog ember leszek . . . hogy nagy ember leszek. Elhitte az áldott jó lélek, sőt örült neki . . . Fájt jó szívének, hogy a szegénység miatt nem lehetek pap, vagy legalább kántor, de vigasztalódott azon tudatban, hogy nem éhezem, nem rongyoskodom többé.

A mint a városba értünk, első dolgunk volt Almásit fölkeresni: járjon el a dologban úgy, a mint a legjobb. Mentem megírta a szülői beleegyezést s édes anyám aláírta. Elmentünk a század irodájába. Szarvadi Pál honvéd százados fogadott. Almási volt a szószóló.

A mig ő a jelentést megtette, én addig bucsut mondtam a kollégiumnak és kefeseprőnek, könyvnek, sárhányó lapátnak, pennának és harapófognak, karikás ágyamnak és az ébresztő csengetyűnek. Kaszárnya lesz a lakhelyem, puszka a kefeseprőm, bajonette a pennám, hadi kürt az ébresztő csengetyűm . . .

Ügyet sem vettem Szarvadi honvéd százados beszédére. Csak azt vettem észre, hogy Almási szalutál, hátra-arcot csinál, indul az ajtónak s nyomban utána az édes anyám. Én ott maradtam bambán, mint

a ki mit sem ért, mit sem tud; hanem mikor a százados azt mondta, hogy »Mehet barátom, nem lehet, megmondtam már az anyának,« kitérőtörtem az irodából és sirtam sokáig keservesen, sokáig. . . .

Körülfogtak, vigasztaltak s megmondták az okát, hogy mért nem lehet: a hadügyminiszter leírt, hogy a kicsi, jobban mondva önkéntes honvédek ügyében kiadott megállapodást hatályon kívül helyezi. Nincs többé önkéntes honvéd: nem jut nekem csillogó ruha, hátultöltő puszka, nem eszem profuntot.

Evvel a leverő, kétségbeejtő tudattal váltam meg kedves anyámtól, ki egy alkalmi szekérrel nyomban vissza is ment Tordára, — én meg az iskolába, hol tanulótársaim gunykazajjal, »elcsapotott honvéd« titulussal fogadtak. Tanítóm pedig suhogó nádpálczával adta értésemre, hogy nem jó a gyerekeknek a maga esze után indulni. — És azóta elment még a kedvem végkép a katonaságból, még ex offo sem lettem bakancsos; hanem a bűnöm egyszer mégis munda-durba ugratott: 21 év mulva a fent történetek után a közös hadsereg bakancsos egyenruháját öltém fel magamra pár órára . . . önkéntesen, jó kedvből, s játsztam »A vén bakancsos és fia a huszár«-ban — Sugár Mihályt. Így tettem eleget az általános védkötelettségnek. Mikor katona akartam lenni, sirtam, s mikor katona voltam, nevettem és nevettettem. — Prosit!

h. s.

s Bethlen mit akart, ő kétségkívül jól tudta, mi azonban ma már épenséggel nem tudjuk. Hanem igenis azt, hogy mit mondott. Erre szorítkozunk tehát azért.

„Viridario quodam suo”, — így határozza meg Bethlen a kérdéses helyet. Lássuk, mit jelenthessen ez. Először: a „viridarium”-ra nézve két jelentés hozatott fel. Egyik a Molnár Albert — Párizspái-féle szótár szerinti, a hol „mulató szép virágos kert” tesz; a másik a Finály — Régeni szótár szerinti, a hol a mulató kerten kívül „zöld térs fás hely” jelentése is van. Kérdés már most, minthogy ezen jelentések különböznek egymástól, melyikbe kell venni közülök a Bethlen által használt „viridarium”-ot? Ha meggondoljuk e tekintetben, hogy Bethlen korában s épen azon tanintézetekben, a hol ő is tanulhatott, a Molnár — Párizspái-féle szótár volt használatban, a Finály — Régeni-féle pedig csakis az újabb kor szüleménye, kétségkívül oda kell nyilatkoznunk, hogy Bethlen a „viridarium” alatt nem érthetett egyebet, mint a mit az az ő korabeli szótár szerint jelentett, t. i. „mulató szép virágos kert” és így az sem gyümölcsös-, sem méhkert nem lehetett.

De dr. Mika ur szerint „Bethlen jól tudta, hogy Weissnak, e hatalmas és gazdag szász polgárnak, bizonyára több kertje volt” és így valamely belvároson kívüli kert lehet ez. A tényállással ezen állítások is merőben ellenkeznek. Hogy Brassóban hajdan gazdag patricius családok voltak, így a Benkner, Hirscher, Seulen, Chonkabonk, Drauth, Fronius, stb., az tagadhatatlan; de az is bizonyos, hogy Weisz nem tartozott ezek közé. Ő tulajdonképen nem is szász volt. Az apja Csehországból vándorolt be Medgyesre, s ő viszont onnan 1590-ben 21 éves korában telepedett Brassóba. Városi hivatalkodásra alkalmaztatván, az 1600-dik évben városi tanácsossá is lett; de városbíró még ekkor teljességgel nem s későbbre, az 1612-ik évben is csak 9 hónapig viselte ezen hivatalt, az akkori zavaros időben, mint pártjának fő agitátora. Gazdag semmi esetre sem lehetett. Idősebb testvére is ide telepedvén, itt semmi szerepet nem vitt, míg ifjabb testvérét épen ő tartotta. Halála után is egyetlen leánya egy Scheffer nevű, nem patriciusi családból való egyénhez adatott nőül. Házát valószínűséggel nevével kapta, mivel házassága és idetelepedése egyszerre történt. Ép ezért azon feltevés, hogy mint gazdag polgárnak, több kertje volt s ezt Bethlen jól tudta, a körülmények állása szerint merőben téves. Mint idegen, fiatal s alig három éves városi tanácsosnak elég, ha a telke végében volt egy kis virágos kertje.

Azonban Bethlen azt írja „in viridario quodam suo”. Mint jelenthet akkor ez a „quodam”? Ha az akkori viszonyokat vizsgáljuk, megtaláljuk ennek is az értelmét. Az akkori korban ugyanis a halottakat rendszeren a temlomba temették. A krónikások megírták, hogy mikor Czibak Imre fejét Brassóba hozták, az a nagy templomba lett eltemetve; a Székely Mózzal elesett Fiotta hasonlólag a nagy templomba, Makó György a hegyi templomba, Tholdi és Bogáti pedig a magyar templomba. Azonban a Székely Mózes fejével nem történhetett ez. Épen azért, mert azt csak titokban lehetett eltemetni, az csak egy virágos kertbe történt. Ezt fejezi ki a „quodam” szó. Nem a sok közül való egyet, hanem a templom helyett csak „valami virágos kertbe, a mely kert a Weisz Mihályé volt” történt eltemetést fejezi az ki.

A mi végre Philippi azon állítását illeti, hogy a klastrom-utca 11. számú háza lett volna a Weisz Mihály telke, ezt ugyan teljes hitelességgel nem bizonyíthatjuk be; de annyit mégis mondhatunk, hogy ezen állítás valószínűségét a körülmények teljesen támogatják. Maga Weisz Mihály nyilván írja, hogy az ő háza a klastrom-utczában van. Miután valószínű, hogy ezen házat a nevével kapta, a ki Kemmel leány volt s a Kemmel a klastrom-utca ezen tájékán voltak házbirtokosok, sőt a közvélemény is annyira e mellett van, hogy a széles-utca nevét épen arra való tekintetből akarják „Weisz Mihály-utczára” átváltoztatni, hogy az az ő háza környékén nyílik a klastrom-utczába, — azt csakis ezen tájékon kereshetjük. S miután ily virágos kert (viridarium) csakis a klastrom-utca nyugoti házsról lehetett: minden jel a Philippi állításának valószínűsége mellett szól.

Mindezek alapján Székely Mózes fejének a klastrom-utca 11. számú telkén történt eltemetését a brassói magyarság „tulélénk történelmi képzelődésének” nem tarthatjuk; annyival is inkább, mivel annak egyik alapja, hogy t. i. ezen telek volt a Weisz telke, nem is magyar egyén által hozatott forgalomba, de sőt inkább minden valószínű okok által látjuk támogatva azon véleményt, hogy annak épen e tájt kellett eltemetnünk, s ha azt mondjuk, hogy ezen telek hátsó épület csoportjának öt várfalakon belüli, keleti részén történt, úgy hisszük, hogy a valóságtól nem messze járunk.

Ugyanezen ügyben Kocs Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő urtól is vettünk egy közleményt, mint végszót ez ügyben, melyet tér szűke miatt jövő számunkra kellett hagynunk. Ezzel ezen ügyet lapunkban befejezettnek fogjuk tekinteni.

Szerk.

Helyi és vidéki hírek.

Lapunk tisztelt olvasóinak boldog ünnepeket kívánunk!

Időjárásunk kétségbeesítő. Isten nagyon nehezelt a látszik az emberiségre, hogy ily borzasztó idővel sujtja. Tegnapelőtt is, tegnap is egész napon át havazott, úgy hogy semmi sem jelzi április 19-ikét. Vajon mi lesz ebből?

Földalatti táviró Budapesten. Baross Gábor, közmunka- és közlekedésügyi miniszter azt tervezi, hogy a fővárosban a föld felett elhelyezett táviró-sodronyokat a föld alatt, lehetőleg csatornáknak vezettesse, mi a fővárosnak szépségügyi szempontból nem csekély előnyére szolgálna.

Kossuth Lajos egészségi állapotáról az „Egyetértés” egy e hó 14-én kelt s a legmegbízhatóbb forrásból eredő magánleveléből a következőkről értesül: Kossuth Lajos állapota határozottan javul. Köhögése csaknem teljesen megszűnt, láza pedig egészen elmúlt. Aznap, a melyen a levél kelt, Kossuth több órát töltött a pamlagon ülve és elég jó étvágygyal fogyasztotta el reggelijét. Kezelő orvosa határozottan azt állítja, hogy nincs többé ok az aggodalomra. Fiai, kik a betegség hírére Turinba érkeztek e hó 14-ikén ismét elutaztak, a mi kétségkívül egyik legmeggyőzőbb bizonyítéka annak, hogy komoly aggodalomra komoly ok sincs.

Rendőri hírek (Lopások.) A tegnapi hetivásár alkalmával egyik helybeli fűszerkereskedésben a tolongásban nagy-ajtai Lengyel Annának zsebéből egy ismert zsebtolvajná egy ezüst ótát, egy aranykeresztet s egy gyűrűt és pénztárcáját egy drb 5 frankossal együtt kilopta; a tettesnőnek azonban valószínűleg sikerült a lopott tárgyakat valamely czinkostársának átadni. — György Mózesné helybeli napszámosnő egyik idevaló cipészemester sátorából egy pár gyermekcipőt tulajdonított el, de melegeben tetten éretett.

Az E. M. K. E. kórhalmi fiókköre folyó hó 27-ikén délután 6 órakor a „Magyar kasino” helyiségében közgyűlést tart, melyre a kör tagjait a választmány megbízásából tisztelettel meghívom. Tégla István jegyző.

A zajzoni tüzkárosultak javára a szakadati ág. ev. hitközség tagjai 2 frtot, Jakab János lelkés ur 1 frtot küldtek be hozzánk.

Tanitógyűlés. A „Kisküküllőmegyei általános tanító-egyesület” ez évi rendes közgyűlését Dicső-Szent-Mártonban május hó 7-én d. e. 9 órától kezdve fogja megtartani. Ezen közgyűlés alkalmával b. e. Trefort Ágost kultuszminiszter fölött emlékbeszédet fog tartani Gyöngyössy István, dicsőszenzmártoni áll. polg. isk. igazgató. Az egyesület elnöksége igen helyesen cselekednék, ha az emlékünneppélyvel kapcsolatos közgyűlésre a vármegye notabilitásait s a különböző felekezetek papságát is meghívna.

Siketnéma iskolák létesítése tárgyában erős mozgalom indult meg Vácra. E tárgyban fölhívás intéztetett Magyarországon valamennyi püspökhöz, törvényhatóságához és szab. kir. városához. A mozgalom élén két váci siketnéma-intézeti tanár áll.

Szépités. Dicső-Szentmárton fő-utczáját Frits Rezső, derék főszolgabíró erélyes tevékenysége folytán kétfelől be fogják hárssal és vad-gesztenyével fásítani. Erre nézve már az előzetes munkálatok javában folynak.

A kórhalmi „Magyar kaszinó” folyó évi ápril 27-ikén, szombaton délutáni 5 órakor közgyűlést tart. Ezen gyűlés főbb tárgyai a következők: Jegyző és könyvtáros választás; a választmány kiegészítése. Az új könyvtár használati szabályainak megállapítása. Ezen közgyűlés tekintet nélkül a megjelenő tagok számára határozat képesnek fog nyilvánítani. Kóhalom, 1889. ápril 17. — Tégla István alelnök.

A Vaskapu gyöngye. Hazánk legszebb fürdője, a Mehádia melletti Herkulesfürdő, méltán megérdemli ezt a nevet, melyen világszerte emlegetik. E fürdő világhírét első sorban természetes hevű és páratlan vízbőségű kén- és sóforrásainak köszöni, melyek különösen csúszos és köszvényes bántalmaknál, görvély- és bőrbajoknál a csodával határos gyógyerőt gyakorolnak. Másrészt e fürdő gyönyörű fekvése a regényes Csernavölgyben, a ritka fényüzéssel berendezett fürdői és szállodai paloták impozáns csoportjai, a parkok és sétányok, továbbá a hegyi kirándulások s egyáltalán az az itt nyilvánuló számtalan természeti szépség megadja Herkulesfürdőnek egy üdülőhely minden kellékét, miért is e hely a luxus-fürdők közt szintén első rangnak van elismerve. Egyébként utalunk mai hirdetésünkre.

Nagy hiány egy pénzintézetnél. Az aradi kereskedelmi- és iparbanknál nagy összegű hiánynak jöttek

nyomára. A nemrég elhalt vezértitkár helyére választott új titkár az értékek átvételénél észrevette, hogy egyes tételek kétszer fordulnak elő. Ennek következtében jelentést tett és tüzetes vizsgálatot kért. A vizsgálat nyomán kiderült, hogy körülbelül 335,000 forint a tényleges hiány. A bankigazgatóság az üzlet folytatását és a részvények lebélyegzését határozta el. A veszteség fedezetére az igazgatók 220,000 forintot rögtön lefizettek, hogy a jelentkező betevők igényei azonnal kielégíthessenek.

A nihilisták mozgalma. A konstantinápolyi orosz nagykövetség megkeresésére a török rendőrség egy Meyer Károly nevű embert tartóztatott le, a ki bevallotta, hogy a pétervári nihilista központi bizottság tagja s részes abban a merényletben, a melyet a csár megölésére husvára tervbe vettek. Meyert kiszolgáltatták s nagy fedezet mellett Odesszába vitték. — Ugyanekkor Nürnbergben letartóztattak egy orosz nyelvtanítót, a mi állítólag összefüggésben van a tervezett bomba-merénylettel. A tanítót a szász rendőrség a határra kísérte és Königsbergben átadta az orosz rendőröknek.

Fontos gyomorbetegségeknél. A „Közlemények” cz. tudósítójában a következő megfigyelésre méltó sorokat olvassuk Nagy S. dr.-tól: „Csaknem biztosan állítható, hogy a betegségek $\frac{2}{3}$ -a a gyomortól ered. Az orvosok hiába figyelmeztetik pacienseiket, hogy tartózkodjanak egyes eledelektől és a gyomor túlterhelésétől, azok nem igen hallgatnak rájuk és ha csak látszólag is jól érzik magukat, nem igen tartózkodnak, mikor gyomruk és inyök kielégítéséről van szó. Miután tehát ez ellen küzdeni nehéz, legalább igyekezni kellene a következők elhárítani, melyek gyakran veszedelmesekké s különféle komplikált bajok kuforrásává válhatnak.

— Ily gyomorbetegségeket; étvágytalanság, rossz emésztés és annak következményei ellen nagyon jó házi-szer a Brady C. gyógyszerész által készített úgynevezett „Máriaczelli gyomorscöppök”, mely — tudommal — minden gyógytárban, az ismert fővárosi gyógyszerésznél: Török Józsefnél palackkonként 40 és 70 kr-ért kapható. Ugy, mint minden angol egy üvegese Clark-féle „Chlordyne”-t hord mindig magával, úgy kellene nálunk mindenkinek egy üvegese Brady-féle Máriaczelli gyomorscöppöket magánál hordani, mint védő-szert gyomorbetegségei ellen. Nem szándékom itt e szerrel bővebben foglalkozni, hanem csak reá mutatni; a többi megmondja a minden palackhoz mellékelt leírás. Mivel azonban e kitűnő szer erősen hamisítják is, ajánlatos, hogy a vevő csak a Brady kremsieri gyógyszerész által készített Máriaczelli csöppöket kérje és mást ne fogadjon el.”

Közzgazdaság.

Hetivásár. A tegnapi hetivásáron nagyon meglátott az ünnep hatása, t. i. a nagy-péntek. Évek óta nem emlékszünk ily gyenge husvétii hetivásárra, mint a tegnapi volt. A gabonapiacz s a baromfivásár egyaránt oly kicsiny volt, hogy a keresletet felénnyel sem elégítette ki.

A gabonapiacson az árak következőkép alakultak: Buza 5—5.40 frt, rozs 3—3.20 frt, árpa 3.30—4 frt, zab 1.30—2 frt, paszuly 5—6 frt, borsó 5—7 frt, lencse 5—15 frt, törökbuza 3.60—4 frt, lenmag 8.50—9 frt.

A baromfivásár sokkal kisebb volt, mint a más évek hasonló időszakában, árai következők voltak: Csirke 60—1 frt, liba 2.80—3 frt, hizott 3—4 frt, pulyka 8 frt páronként. — Tojás 15 darab 20 kr-ért.

A husárok a lefolyt héten következőkép alakultak: marhahús 28 kr, sertéshús 44 kr, borjúhús 30—48 kr, faggyu 24 kr, olvasztott zsír 70 kr, olvasztott faggyu 32 kr. klgr.-ként.

Tűzifa 1 m. hosszú 10 frt. köbolenként.

A szerkesztő postája.

Telefon. Az ünnepek után mi is felállítjuk végre a telefont.

Pitesti. Az ügy nagyon kényes, bár elég szomorú. Magánlevel meg közelebb, attól tesszük függővé a többi. Szívvelyes üdvözlés!

Baróth. Mi rendszeren küldjük a lapot; kérjük tisztelettel, méltóztassék a postán reklamálni. Különben nekünk is gondunk lesz reá. A hiányzókat pótoltuk.

Nyílt tér.)*

Folyovits N. J. ur, helybeli divatár-kereskedő, ellenünk a brassói kir. törvényszéknél, mint büfenyítő bíróságnál alaptalan feljelentést tévén, a bíróság minket a vád alól tárgyi tényálladék hiányában 845—84. értelmében teljesen felmentett és ártatlannak nyilvánított.

Midőn ezt ezennel nyilvánosságra hozzuk, megjegyezzük, hogy Folyovics ur ellen becsületsértési keresetet indítottunk a brassói kir. járásbírósnál.

Brassó, 1889. április 15-én.

Mátyás Árpád.

Princz Ferencz.

Likker Ferencz.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleménynek sem tartalmát, sem alakját nem vállal felelősséget a szerk.

Társzerkesztők: Nagy-Küküllőmegye részéről Horváth László (Segesvár.) Kis-Küküllőmegye részéről Gyöngyössy István (D.-Szent-Márton.)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Ad. 411.—1889. telekkvi számhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a brassói ev. ref. egyház végrehajtónak Konstantin Juon s társai végrehajtást szenvedők elleni 700 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Brassó város területén fekvő a brassói 792. sz. telekjegyzőkvben A + alatt foglalt 500. 501. 16526. 24701. helyrajzi számú, a brassói 6664. számú telekjegyző-könyvben A + alatt 12840. hr. sz. fekvőkre és pedig:

az 500. helyr.-számú fekvőre 375 frt,	
az 501. „ „ 42 „	
az 16226 „ „ 24 „	
az 24701 „ „ 55 „	
az 15720 „ „ 63 „	
az 20997 „ „ 33 „	
az 12840 „ „ 102 „	
az 10538 „ „ 14 „	
az 10539 „ „ 87 „	
az 15672 „ „ 66 „	

összesen 861 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fenti ingatlanok az 1889. évi május hó 11-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. törvényszék tlkvi. irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1889. évi január hó 19.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.
Kovács Károly,
egyes bíró.
(174) 1—1

Sz: 1511—1889.

Ujabbí pályázati hirdetmény.

Folyó évi február hó 22-én 711.—889. szám alatt kelt pályázati hirdetményre vonatkozólag a rozsnnyói jegyzői, esetlegesen aljegyzői állomásra miután a kitiizott választás eredményre nem vezetett, ezzennel ujabbí pályázat hirdettetik ki, azon hozzáadás-sal, hogy az 1883 évi I. t. cz. 6. §-a értelmében felszererelt folyamodványok f. évi április hó 25-ik napjának délutáni 6 órájáig alólirt főszolgabíróhoz küldessenek be.

Feketehalom, 1889 április hó 17-én.

Kostend Vilmos,
főszolgabíró.
(176) 1—2

Pályázati hirdetés

a brassói kereskedelmi és iparkamaránál segéd-titkári állomás betöltésére,

Az alólirt kereskedelmi és iparkamaránál a segédtitkári állomás betöltendő. A betöltés a szolgálati szabályzat értelmében ideiglenesen, egy évi próbaidőre történik. Az állomással egybekötött javadalmak a következők: évi fizetés 700 frt és lakbér 150 frt.

Az ezen állomásra pályázók tartoznak a szabályszerűen bélyegezett kérvényüket folyó évi május hó 10-én déli 12 óráig a kereskedelmi és iparkamaránál Brassóban benyújtani.

Figyelembe vételre csak olyan pályázó számíthat, ki: 1. a 40-ik életévet még tul nem haladta és erről a születési bizonyítványt mellékeli; 2. a jogi, technikai vagy gazdasági szak valamely főtanodáját látogatta és bevégezte s arról a bizonyítványokat kérvényéhez mellékeli; 3. a német és magyar ügynyelvben és a román társalgási nyelvben való gyakorlottságáról illetékes bizonyítványokkal igazolhatja magát.

A pályázónak azon helyzetben kell lennie, hogy folyó évi június hó 1-én a szolgálatát megkezdhesse.

Brassó, 1889. április hó 9-én.

A kereskedelmi és iparkamarától:

Düek József, (171) 3—3 Jekelius Jenő,
elnök. titkár.

Szám 869.—1889. köz. (178) 1 3)

Hirdetmény.

Szab. kir. Erzsébetváros közönsége részéről közhírré tétetik: miszerint a városi gőzmalomnak 1889 évi június hó 1-étől kezdődőleg egy évi időre terjedő házi kezelése határozatván el a kezelési munkálatok eszközlése vállalkozónak adatik ki s az erre vonatkozó ajánlatoknak a gazdasági szakbizottsághoz leendő betérjesztésére folyó évi május hó 10-éig határidő azzal tztetik ki, hogy az ezen határidő után beérkező ajánlatok figyelembe vehetők nem lesznek.

Erzsébetváros, 1889. ápril hó 10-én.

A városi tanács.

Lengyel Márton, polgármester Lengyel Árpád,
aljegyző.

Az építők figyelmébe.

A legjobb hydraulikus MÉS Z és PORTLAND CEMENT eredeti gyári áron mindég és minden tetszés szerinti mennyiségben raktáron van

Lootz F. J.

raktárában,

Brassó, Széles-utca 574.

Nagy butoreladás.

Eladó

több mint 20 garnitura bevonva finom divatos selyem és gyapjuszövettel, ottománok, pamlagok és divánok valamint más nemű és alaku töltött butorok; ó-német stylusban készült fényezetlen diófa hálószoba berendezések, könyv- és fiókos szekrények, kredenzek, chiffonérok, ágyak, mindennemű asztalok, renaissance s goth székek, valamint mindennemű asztalos és esztergályos butorok, vaságyak, lőszőr-matraczok stb. a legolcsóbb áron

Papp Ferencz,
butorraktárában
Brassó, nagy-utca 494.
(35) 10—20

Nagy butoreladás.

Jutányos árak!

Figyelemre méltó.

A nagyérdemű közönségnek becses figyelmébe ajánlom a nagymennyiségű sítapálcza, eső- és napernyő készletemet, a miket bámulatos olcsó árban azért árusítok ki, mert ezen cikkeket felhagyni magamat elhatároztam.

Ezen alkalommal egyszersmind figyelembe ajánlom fűszeráru-készletemet is, igérvén igen jutányos árban szolgálni és csakis egy kísérletbe kerül — a tényről meggyőződni.

Mély alázattal

Márk Sámuel,

fűszerkereskedő, Ó-Brassó 1. sz. a.

Jutányos árak!

MEGBIZÁSOKAT

156 2 *

értékpapírok és pénznemek
bevásárlására, eladására,

különösen ajánlható sorsjegyek convertálása, tekintettel a jelenlegi magas árfolyamokra, valamint ilyenmü értékek

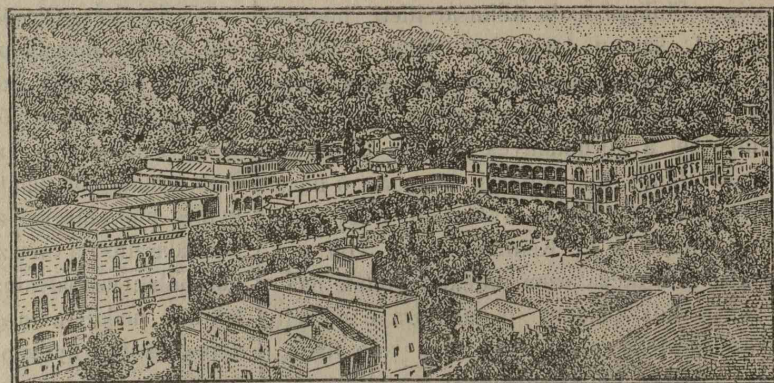
ELŐLEGEZÉSÉT

a legelőnyösebb feltételek mellett ép úgy, mint az új osztrák sorsjegybélyeg-törvény értelmében szükséges lebélyegzéseit a sorsjegyeknek jutalékmentesen elvállal

a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank ügynöksége
Brassón, Színház-utca.

HERKULESFÜRDŐ

MEHÁDIA mellett.

Herkulesfürdő világhírű kén- és sós vizei 56° C.-ig meő természetes hőfokkal, a többek közt a következő kórokat gyógyítják: az idült izom- és izületi csúzt, idült köszvényt, alhasi pangást, aranyerőt, a májnak vérrrel való túlteltesége folytán létrejött sárgaságot, váltólázát, görvélykört és más alkati betegségeket, idült higanymérgezését, sülyt, bőrbántalmakat, ideges fájalmakat, különösen az úgynevezett Ischiast (Hexenschuss), az alászállított erők által okozott hűdéseket, a vizeleti és nemi szervek bántalmait, idült bőrbetegségeket és a külbőr fekélyeit, sebeket, izületi zsugorodásokat.

1887-ben Erzsébet királyné ő felsége hat heti tartózkodással szerencsétlente ezen fürdőt.

A gyógyulást keresők nemzetközi találkozója. A vendégek névsorában évről-évre az egész világ minden tájára képviselve van; különösen nagy látogatottságnak örvend ezen fürdő Románia arisztokratikus köreiből, Szerbiából, Bulgáriából, Törökországból, Egyiptomból, Francia- és Németországból.

Idény kezdete május 15-én.

Elragadó fekvés az óriási hegyektől övezett Cserna-völgyben. Pompás fürdőpaloták vala mennyi forrás számára. Nagyszerű szállodák Gyógyterem. Mulatságok. Zene. Séta- és kiránduló helyek. Hegyi utak. Massage; svéd-gyógytornások; villanyos fürdők.

A Bécs—Budapest—Orsova—Bukarest—Konstantinápolyi vasutvonal állomása. Ex-keleti Expressvonal összeköttetés és Menet-díj-kedvezmények. Hajó-összeköttetés vala mennyi dunamenti országgal Orsován át, mely utóbbi Herkulesfürdőtől két vasuti állomás. Bécsből 14, Budapestről 9, Párisból 41, Bukarestből 10, Rustsukból 16, Craiovából 4 1/2, Konstantinápolyból 29 óra alatt elérhető.

Valamennyi intézet és épület telefon összeköttetéssel és villanyos világítással bír.

Kedvező időjárás. Pórmentes, ozondus levegő, védett helyzet. Természeti szépségek, buja vegetáció, ritka fauna. — A fürdőorvosokkal minden európai és keleti nyelven értekezhetni.

Az igazgatóság.

Dr. C. M. FABER

éhai I. Miksa császár személyes fogorvosa, a becsületrend lovagja, Bécsben
cs. kir. szabadalmazott

hygienikus kivonatai a száj s fogak ápolására.

Különleges szájszappan „Puritas“

a legrégibb s egyetlen, már az 1862. évi londoni kiállításon kitüntetett, kitünő, legjobb s leghathatósabb száj- s fogkonzerváló szer. Egy boboz 1 frt.

Eucalyptus-száj-essencia.

(Kitüntette Párisban 1878-ban.)

A legrationálisabb, legtartalomdúsabb (78% hatásos alkatrészt) személyes fertőztelenítésre különösen alkalmas, teljesen ártalmatlan, pusztán növényi részekből álló kivonat; hygienikus védőszer

kellemetlen szájbűz

ellen, valamint a fogak konzerválására, — kipróbált s hasznosnak bizonyult

torokkatarrhus

és egyáltalában a légzőszerveknek miasmatikus fertőzése ellen.

Egy üveg ára 1 frt 20 kr.

Az orosz császári kormány által 1881. jan. 28-áról 681. med. depart. sz. min. leirat alapján a kórházakba s gyógyintézetekbe bevezettetett.

Kitünő Puritas-fogkefék, préselt bux- s vegyileg zsirtalanított sörtéből. Egy darab ára 50 kr.

Raktárak: Brassóban Jekelius F., Kugler E. Schuster K. L., Kóhalomban Wolff E. gyógyszer., valamint Erdély minden gyógy- és illatszerezésénél.

Széthküldési raktár: BÉCS, I., Bauernmarkt 3. (4) 8—18